

Пилип. Але не нас на муки, а тебе кровопийце лукавий! Чого гониш за нами, як хорт!

Бжозов. (змішаний). Чого ви хочете від мене? Я ж не за вами!

Микола. Не за нами? Мислиш, не чули як витягавесь з того, чи Микола тут? Я тут! знай що тут, так на що я тобі! (поступає).

Бжозов. Йдїть собі геть від мене! Я вас не потребує!

Микола. Не потребуєш? Га? Не потребуєш? Ще мало напив ся нашої крови? Мало натїшивсь людським горем? Так приїхав до пивати ту нашу невинну кров? О, напеш ся, але і отроїш ся нею! бо се вже не кров в нас є, а отрута!

Бжозов. Я від вас нічого не хочу! Дайте мені спокій, я не винен!

Микола. Ти не винен? А хто винен? Хто вигнав нас з рідного села? Хто розлучив нас з жінками та дітьми, як не ти душогубе? Тобі ще мало тих слїз, тих божевільних трупів, що через тебе зійшли з сього світа? Так ти й тут нас найшов? О знай! Найшов! Але найшовесь разом своєю смертю огидну!

Пилип. Тепер не ти пан! Ми пани! Попробуєш й наших рук!

Бжозов. Люди добрі! Я прошу вас на милість Бога! Я не хочу від вас нічого! Чого ви хочете від мене?! Я злого вам не бажав і не бажаю!